

La Xina apuja la pressio sobre la dissidencia

El control del govern xines contra qualsevol tipus de dissidencia s'ha incrementat des de l'arribada al poder de Xi Jinping el 2012 i ha pujat un nou grao amb les confessions difoses fa pocs dies per la televisio publica xinesa de dos ciutadans -un editor independent i un treballador d'una ONG- amb nacionalitat estrangera que reconeixien i es penedien dels seus suposats delictes contra l'estat.

El 19 de gener la televisio publica va difondre un video en el qual el cofundador de l'ONG Grup de Treball per a l'Accio Urgent Xinesa, Peter Dahlin, confessava: "He violat la llei xinesa amb les meves activitats. He causat dany al govern xines i he ferit els sentiments de la societat xinesa". Dahlin, de 35 anys i nacionalitat sueca, fa 7 anys que treballa a la Xina i la seva ONG ofereix assistencia juridica i assessorament en materia de drets humans. Va ser detingut el 3 de gener, acusat de posar en perill la seguretat de l'estat -un delicte amb penes d'entre 5 i 15 anys- pero dilluns 25 de gener va ser deportat al seu pais, segons va informar aquest dimarts el govern xines.

La confessio de Dahlin era la segona que veien els telespectadors xinesos en una setmana. Pocs dies abans, apareixia Gui Minhai, una de les cinc persones desaparegudes vinculades a l'editorial Mighty Current de Hong Kong, que publica llibres prohibits a la Xina, entre els quals biografies no autoritzades de dirigents xinesos.

Les confessions s'emmarquen en la dura campanya de Pequín per reduir la dissidencia i representen una demostracio de força del govern xines. El missatge es clar: ni els ciutadans amb un passaport europeu s'escapen de l'estricta control del govern xines. Les confessions, ampliament difoses i comentades en els mitjans publicos xinesos, recorden els temps de la Revolucio Cultural (1966-1976), en què els acusats eren obligats a confessar publicament i mostrar penediment.

La tradició maoista

L'autocrítica pública enllaça amb la tradició maoista i va lligada a actes d'humiliacio, ja que les confessions s'acompanyen d'informacio personal per desacreditar l'acusat. En el cas de Gui Minhai se l'acusa d'un delicte comú i no hi ha imputacions de caire polític.

A ulls occidentals, la imatge d'un acusat ploros, que assegura que s'ha lliurat voluntariament per expiar un crim desconegut -comes fa mes d'una decada- despres de patir un brot fulminant de penediment, resulta una versio surrealista destinada a justificar el que sembla una detencio il·legal en un tercer pais, Tailandia. Pero les confessions estan fetes per al consum intern del public xines. Els acusats confessen les seves culpes i demanen perdo. Reconeixen que s'han equivocat i que han actuat contra la llei. Evidentment la imatge del gegant asiatic a l'exterior en surt afeblida.

Alguns analistes sostenen que els dirigents xinesos estan perdent el contacte amb la realitat, mentre que d'altres parlen de lluites de faccions en el si del Partit Comunista.

Article, manipulat, de Dolors Rodríguez publicat al diari ARA, el 26 de gener de 2016